

А У СРБИЈИ НЕ МОЖЕ: „Мекдоналдс“ у ЕУ, а на ћирилицы

Чак је и Рипли забележио у „Веровали или не“ да смо јединствени у свету по томе што имамо једно слово за један глас. Ето брeнда држави.

Када одете у Грчку на летовање, проверите колико новина тамо излази на латиници.

У Јапану, конкретно у Осаки, једва смо се колега и ја сналазили да пронађемо свој хотел у низу уских сличних уличица, јер се разликовала само једна зграда по томе што је имала на себи натпис на енглеском (био је то „Токуо Нандс“), остало је било на јапанском.

Да не идемо тако далеко, отиђимо до Бугарске. Комшије показују да није тешко сачувати своје писмо и при томе не угрозити друге, и то на примеру ни мање ни више него „Мекдоналдса“. Довољно је отићи у Софију, кад тамо – „Мекдоналдс“ на ћирилицы. У Европској заједници. Невероватно. Могу да замислим какво би згражавање такав натпис изазвао у нашој земљи.

О АУТОРУ

Драгослав Вишњић је уредник у „Спортском журналу“

Пошто ће ово што сам рекао некима који не воле да иду у сиромашну Бугарску, без обзира на чланство суседа у ЕУ, већ само на Запад, изазвати сумњу, а ја немам материјални доказ, ево једног из Русије. Исто су урадиле и баћушке, а то сам снимио у Москви августа 2013.

Лукови монументалног „М“ урађени у духу античког Рима, асоцирају на империју друге половине 20. века – САД. У ћириличном издању потпуно су задржани као и облик осталих слова. Недавно прочитах како се и Американци утркују да оду на Кубу пре „Мекдоналдса“. После ништа неће бити као пре. Свесни су и сами да је то симбол моћи њихове државе. **Када се амерички државни пројекат не буну због ћирилице, чак им подиже рејтинг и имиџ, доприноси успешности посла, зашто би неко код нас имао нешто против истог писма?**

Баш та различитост јесте лепота света, а не униформисаност. Ми морамо да поштујемо и негујемо оно што имамо у интересу свих других. Када би космополите неко у нашој земљи питао да ли се слажу с програмом очувања горила у Габону, свесрдно би се zaloжили, али са очувањем ћирилице у Србији, већ не би. А и једно и друго одумире.

Уз то, ни све ћирилице нису исте, лингвисти веле да је српска најсавршеније писмо на планети, јер имамо један глас за једно слово. Пишемо као што говоримо, што би рекао Вук, кога би многи да забораве. Подједнако је важно што читамо како је написано, дакле не „Нј“ како се бележи латиницом, него „Њ“, односно не „конј“ него „коњ“.

Руси два гласа стављају у једно слово, на пример „ја“ („Я“) па два сугласника заједно „шћ“ (пишу га „Щ“).... Није овај текст русофилски, већ србофилски став научен на кратком курсу код Јеврејина, у коме се штити своје, без намере да се неко други угрози и уз дубоко поштовање туђег.

Чак је и Рипли забележио у „Веровали или не“ да смо јединствени у свету по томе што имамо једно слово за један глас. Ето брэнда држави!

Имамо 30 огромних разлога, од А до Ш, да сачувамо у име планете нешто што је најсавршеније и што и другима може да служи за пример! То би требало да истичемо, а не да га се срамимо и да га поништавамо. Радимо то свакодневно, пени по пени, пару по пару, слово по слово, таблу по таблу, новине по новине, искључиво у сопственом интересу и већ ће нам бити много боље. Пођимо од Азбуке.

Извор: [ПОЛИТИКА](#)